

Τὸ μῆνα ἔχει ὁ γαμπρός καὶ τὴ βδομάδα ἡ νύφη (ὁ γαμβρός ὀρίζει τὸν μῆνα τοῦ γάμου καὶ ἡ νύφη τὴν ἐβδομάδα, ἵνα μὴ συμπέσῃ ἡ ἔμμηνος ροή) Πελοπ. (Γορτυν.) Ἐδιάκα γὰρ γαμπρός καὶ βρέθηκα κοννιάδος (ἐπὶ τοῦ παρὰ προσδοκίαν ἀντὶ ἀγαθοῦ εὐρίσκοντος κακὸν) αὐτόθ.

Νά 'χα τοῦ γαδρου τοῦ χάρι | καὶ τῆς νύφης τὸ καμάρι (εὐτυχὴς ὁ γαμβρός διὰ τὴν χάριν τοῦ νά τὸν κολακεύουν καὶ περιποιῶνται ὅλοι, ἡ δὲ νύφη διὰ τὸ καμάρι ποῦ ἐπιδεικνύει, ἐνῶ ὅλοι προσπαθοῦν νά τὴν ἀναδείξουν ὡραίαν) Κεφαλλ. γ) Ὁ ἀνὴρ ὁ ἐγκαταλείπων τὴν οἰκογένειάν του καὶ εἰσερχόμενος εἰς τὴν οἰκογένειαν τῆς συζύγου, ἐσώγαμβρος πολλαχ.: Ἐχει μοναχοκόρη καὶ θά πάρῃ γαμπρό. Τὸ θηλ. γαμπρή, ἡ νύμφη Ἀπουλ. Καλαβρ. — ΜΦιλῆντ. ἐνθ' ἀν. 2) Ἐνα μέλος τῆς ὁμάδος τῶν μετῃμφισμένων Θεσσ. 3) Πληθ. γαμπροί, εἶδος παιδιᾶς οἰκογενειακῆς Σάμ.

γαμπροσκάμνιν τό, Πόντ. γαμπροσκάμν' Πόντ. γαμπροσκάμ' Πόντ.

Ἐκ τῶν οὐσ. γαμπρός καὶ σκαμνί. Τὸ γαμπροσκάμ', καθὼς καὶ βασιλοκοσκάμν' καὶ βασιλοσκάμ', καθ' ἀπλολογίαν.

Κάθισμα ἐπὶ τοῦ ὁποίου κάθεται ὁ νεόνυμφος διὰ νά τὸν ξυρίσουν. Συνών. νεογαμοσκάμνιν.

γαμπροστόλι τό, Θράκ. (Κασταν. Σηλυβρ.) γαμπροστόλ' Θράκ. (Σαρεκκλ. κ. ἀ.)

Ἐκ τοῦ ρ. γαμπροστολίζω.

Ἡ γαμήλιος πομπή τῆς νύμφης ἐνθ' ἀν.: Ἄσμ.

Χορεύει ἡ νύφη καὶ ὁ γαμπρός, χορεύ' τὸ γαμπροστόλι, νὰ τοῖς ἀξιώσῃ ὁ Θεὸς νά παντρευτοῦνε ὅλοι Κασταν.

γαμπροστολίζω Ἡπ. γαμπροστουλίζου Θράκ. (Καλλίπ.)

Ἐκ τοῦ οὐσ. γαμπρός καὶ τοῦ ρ. στολίζω.

Ἐνδύω τὸν γαμβρόν τὴν γαμήλιον στολήν: Ἄσμ.

Καθὼς μὲ γαμπροστόλισαν, νὰ μὲ νεκροστολίσουν Ἡπ.

Οὐραῖους εἶσ' ἀνάλλαγους, λιβέντης ἀλλαμένους καὶ οὐντας γαμπροστουλίστηκες, σὰν ἄγγιλους γραμμένους Καλλίπ.

γαμπροστόλιστος ἐπίθ. Πόντ. (Τραπ. Χαλδ. κ. ἀ.) γαμπροστόλιγος Πόντ. (Τραπ. Χαλδ. κ. ἀ.)

Ἐκ τοῦ ρ. γαμπροστολίζω.

Ὁ στολισμένος, ἐνδεδυμένος ὡς γαμβρός.

γαμπρούδι τό, Ἰων. (Κάτω Παναγ. Κρήν.) γαμπρούδι Ἡπ. (Χιμάρ.)

Ἐκ τοῦ οὐσ. γαμπρός διὰ τῆς παραγωγικῆς καταλ. - οὐδι.

1) Θωπευτικῶς ὁ γαμβρός: Ἄσμ.

Καλῶς το τὸ γαμπρούδι μου, καλῶς τον τὸ γαμπρό μου, εἶντα χαμπάρια μοῦ 'φερεις ἀπὸ τὴ μονοκόρη; Κάτω Παναγ. Συνών. γαμπρουλλάκις, γαμπρουλλάκος, γαμπρούλλης, γαμπρούτσικος 2) Πληθ. γαμπρούδα, ὁ γαμβρός καὶ ἡ νύμφη μαζί.

γαμπρουλλάκις ὁ, ἀμάρτ. γαμπρουλλάξ' Στερελλ. (Αἰτωλ.) Οὐδ. γαμπαουλλάκι τό, Θράκ.

Ἐκ τοῦ οὐσ. γαμπρούλλης καὶ τῆς παραγωγικῆς καταλ. - άκις.

Γαμπρούδι 1, ὁ ἰδ.

γαμπρουλλάκος ὁ, Πελοπ. (Κορινθ. κ. ἀ.)

Ἐκ τοῦ οὐσ. γαμπρούλλης καὶ τῆς παραγωγικῆς καταλ. - άκος.

Γαμπρούδι 1, ὁ ἰδ.: Νὰ τὸν χαίρῃσαι, νὰ σοῦ ζήσῃ ὁ γαμπρουλλάκος! (εὐχή).

γαμπρουλλάς ὁ, Στερελλ. (Δεσφ. Καλοσκοπ.)

Ἐκ τοῦ οὐσ. γαμπρούλλης καὶ τῆς παραγωγικῆς καταλ. - άς.

Εἰρων. ὁ γαμβρός. Συνών. ἰδ. ἐν λ. γαμπριᾶς.

γαμπρούλλης ὁ, σύνθηθ. γαμπρούλλ'ς σύνθηθ. βορ. ἰδιώμ. Οὐδ. γαμπρούλλι τό, Κῶς Μεγίστ.

Ἐκ τοῦ οὐσ. γαμπρός διὰ τῆς παραγωγικῆς καταλ. - οὐλλης.

Γαμπρούδι 1, ὁ ἰδ. Ἡ λ. καὶ ὡς παρων. ὑπὸ τὸν τύπ. Γαμπρούλλ'ς Στερελλ. (Ἀράχ.) Ἀπρούλλης Νάξ. Ἀπύρανθ.) Τὸ οὐδ. περιφρονητικῶς ἐπὶ τοῦ μικροσώμου γαμβροῦ.

γαμπρουλλιά ἡ, Ἀθῆν. Πειρ.

Ἐκ τοῦ οὐσ. γαμπρούλλης καὶ τῆς παραγωγικῆς καταλ. - ῖα.

Ὁ πρῶτος μετὰ τὸν γάμον χρόνος, ὁ κοινῶς λεγόμενος μὴν τοῦ μέλιτος: Πέρασε τὴ γαμπρουλλιά του 'ς τὸ δεῖνα μέρος. Γύρισε ἀπὸ τὴ γαμπρουλλιά του. Ἀπάνω 'ς τὴ γαμπρουλλιά του ἀρρώστησε ἡ γυναῖκα του.

γαμπρούτσικος ὁ, Στερελλ. (Φθιώτ.)

Ἐκ τοῦ οὐσ. γαμπρός καὶ τῆς παραγωγικῆς καταλ. - οὐτσικος.

Γαμπρούδι 1, ὁ ἰδ.: Ἄσμ.

Τρεῶν μερῶν γαμπρούτσικος δώδεκα χρόνους σκλάβος, ποτέ μου δὲ 'νιερύτηκα 'ς τὸν ὕπνο ποῦ κοιμώμουν καὶ ἀπόψ' εἶδα 'ς τὸν ὕπνο μου παντρεύετ' ἡ γυναῖκα μ'.

γαμῶ κοιν. καὶ Πόντ. γαμοῦ Ἡπ. ἁμῶ Πόντ. (Τραπ. Χαλδ.) μῶ Πόντ. (Ἀμισ. Κερασ. Κοτύωρ. Κρώμν. Τραπ. Χαλδ.) γαμίζω Κάρπ.

Τὸ ἀρχ. γαμῶ = λαμβάνω γυναῖκα, νυμφεύομαι. Οἱ τύπ. ἁμῶ καὶ μῶ κατ' εὐφημισμὸν.

1) Συνέρχομαι γυναικί, βινῶ κοιν. καὶ Πόντ. 2) Οἱ τύποι ἁμῶ καὶ μῶ μόνον ἐπιφωνηματικῶς εἰς δήλωσιν θαυμασμοῦ, ἐκπλήξεως κττ.: Μῶ σε, πότε ἔρθες; (ἦρθες) Τραπ. Χαλδ. Μῶ σε, τό παλαλὸς ἐν'! (βρέ, τί παλαλὸς ποῦ εἶναι!) αὐτόθ.

γάνα ἡ, πολλαχ. δάνα Κύπρ. δάνη Κύπρ.

Ἀγνώστου ἐτύμου.

Α) Κυριολ. 1) Ἡ πρασίνη σκωρία τῶν ἀγανῶτων χαλκίνων σκευῶν πολλαχ. 2) Μετων. ἄνθρωπος φορτικὸς Λέσβ.: Αὐτὸς εἶναι γάνα, δὲ ξικουλλῆ. 3) Ἡ κολλώδης πρασίνη ὕλη ἡ σχηματιζομένη εἰς τὴν ἐπιφάνειαν τῶν στασίμων λιμναίων ὑδάτων Κάρπ. Λέσβ. 3) Ὑλὴ μέλαινα σχηματιζομένη εἰς τὰ ἀγγεῖα τὰ ἐπιτιθέμενα εἰς πυρὰν πολλαχ.: Ὁ φοῦρνος δὲ φοβᾶται ἀπὸ γάνες (ὁ ἔχων κακὴν φήμην δὲν φοβεῖται τὴν φήμην νέας κακῆς του πράξεως) Κεφαλλ. Νά 'χι ὁ γάιδαρος ἀνάγξ' ἀπὸ βροσιμὲς καὶ οὐ φοῦρνους ἀπὸ γάνις (συνών. τῇ προηγουμένῃ) Στερελλ. (Αἰτωλ.) 2) Κηλὶς οἰαδήποτε πολλαχ.: Ἐχει γάνες 'ς τὰ μοῦτρα του Ἡπ. Τοῦν γάνουσαν μὴ γάνα 'ς τοῦ μοῦτρου τ' Αἰτωλ. || Φρ. Βάνου γάνα 'ς τοῦ πρόσουπου μ' (προσάπτω ἐμαυτῷ κατασχύνην) Ἡπ. Βγάζου τοῖ γάνις ἀπ' τοῦ πρόσουπου μ' (ἀπαλλάττομαι τῆς κατασχύνης) Αἰτωλ. Συνών. μουντζούρα. γ) Μεταφ. αἰσχύνη,

